

Javítani kell a munkahelyi gyakorlatok színvonalát!

Beszélgetés végzett jogászainkkal

Az Állam- és Jogtudományi Kar Szakszervezeti Bizottsága április 9-én kötetlen megbeszélést tartott az 1959-1962. években végzett és a Szegeden, ill. a környékén dolgozó volt nappali tagozatos hallgatókkal. A megbeszélés célja egyrészt az volt, hogy a végzett hallgatók gyakorlati munkában szerzett tapasztalatait felmérve, azokat a felsőoktatási reform megvalósítása során leendő hasznosítás céljából a kar állami vezetőségével közölje.

A beszélgetés, amelyet dr. Pólay Elemér egyetemi tanár a Szakszervezeti Bizottság elnöke és dr. Balázs József a bizottság titkára vezetett, s amelyen a Tudományegyetem Szakszervezeti Bizottságának elnöke, dr. Kemesné Béla tanszékvezető is résztvett, lényegében három kérdéscsoport körül folyt.

A volt hallgatók először arról szólnak, hogy általában hogyan illeszkedtek be munkakörükbe. Megállapítást nyert, hogy a legtöbb volt hallgató meg van elégedve hivatásával, jelenlegi munkakörével, s ha kivételként maradnak, vagy esetleg el szeretnék lépni munkahelyükről kerülni, ez az óhajuk főleg anyagi természetű problémáikból folyik. Egyeseknél pl. akik bíróságnál vagy ügyészségnél dolgoznak, a problémák úgy merülnek fel, hogy olyan jogászai munkakörbe szeretnének kerülni (vállalati, államigazgatási munkahelyre), ahol a jövőbelem vagy önmagában is nagyobb, vagy azért, mert a bírósággal és ügyészséggel ellentétben meg van engedve a másodállás vállalása. Másoknál ez a kívánság lakásproblémákkal kapcsolódik. Olyan munkahelyre szeretnének kerülni, amelyek vezetősége lehetővé tudná számukra biztosítani. Az egyik 1960-ban végzett jogász elmondta, hogy évfolyamtársai közül kb. harmincan kerültek a különböző ügyészségekre, s közülük mintegy tizen ilyen problémák miatt munkahelyet váltottak. Anyagiilag legesélyesebbnek tartják a végzett jogászok a vállalati jogtanácsosi állást, mert ott nyereségrészesedést kapnak, s megevan a lehetősége a másodállás vállalásának. Természetesen sokan vannak, akiket a hivatásérzet a másutt mutatózó kecsesített anyagi lehetőségek ellenére is szilárdan a bíróságnál vagy ügyészségnél tart, hiszen általában az a vélemény, hogy a legsokoldalúbb jogászai képzést két pályán lehet szerezni. Problémákat vetettek fel néhányan, hogy az igazságügyi szervek a női munkacsoportok sok esetben idegenkednek, pedig ennek nincs meg a kellő alapja. Hiszen kiváló női bírósági és ügyészségi munkát is a volt hallgatók közül, s a jogi kar hallgatói közt a női nem mintegy 50 %-ban van képviselve.

Az értekezlet ezt követően az egyetemi gyakorlati oktatással kapcsolatos problémákat beszélték meg. Általános az a nézet, hogy a korábbi évek munkahelyi gyakorlati nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. A munkahelyi instruktorok gyakran alig foglalkoztak a hallgatókkal, az egyetemi ellenőrzés is sokszor laza volt, s így ezek a gyakorlati formák ritkán vezettek eredményre. Emellett helytelen szervezési tevékenység volt az, hogy egyes hallgatókat magasabb fokú igazságügyi szervekhez helyeztek és így éppen az elsőfokú eljárást nem ismerték meg. Az egyetemi reformmal kapcsolatban egyebként felmerült az az aggály, hogy abban túlságosan szűk praktikus törekvések is érvényesülnek néha (az igazságügyi, államigazgatási rutin- és sablonmunka elvégzése), ami feltétlenül a végzett jogászok munkahelyi képzésének feladata. Az egyetemről nem lehet kívánni azt, hogy olyan jogászokat bocsásson ki, akik munkaadóikat követő napon már teljesen tisztába vannak az iratszervezés stb. kérdéseivel. Az egyetemnek továbbra is az a feladata, hogy komoly, elmélyült elméleti tudást adjon és a jogszabályok gyakorlati alkalmazására való képesség kifejlesztését biztosítsa és nem több. A gyakorlati képzés elmélyítését célozták azok a javaslatok, amelyek a gyakorlati jogászok által tartandó speciálkollégiumok számának szaporítását sürgették, s azt, hogy adassék meg a lehetőség a IV. évfolyamon arra, hogy mindenki zömmel olyan gyakorlati speciálkollégiumokat vehessen fel, amelyek jövőbeli érdeklődéseinek legjobban megfelelnek.

A megbeszélés befejezésül a gyakorlatban dolgozó jogászok szakvizsga (bírói, ügyvédi stb.) utáni továbbképzése körül folyt. Megállapítást nyert, hogy az 1960-ban végzett kb. 50 hallgató közül egyetlen egynek jelent meg cikke nyomtatásban, jellehet igen jól képzett évfolyamról van szó. Ebből részben arra is lehet következtetni, hogy a jogászok szakvizsga utáni önképzése nem felel meg mindenben a szükséges kívánalmaknak. Kétségtelen, hogy a nagy munkateher a továbbképzést bizonyos mértékben nehezíti, de nem válhat annak akadályává. E szakmai továbbképzésnek legalább is egyetemi székhelyen, maga az egyetem kell, hogy központja legyen, szervezeti keretei pedig a tudományos diákkörök lehetnének. A gyakorló jogászoknak a diákkörökbe való bevonása meglehetősen a diákköri munkát, amennyiben az gyakorlatibbá válnék, s ugyanakkor a gyakorlati jogszakoknak, témák kidolgozásánál az elméleti támogatást az egyetem oktatóinak segítségével hathatósan biztosítani.

—y—r.

A TIT a mai magyar irodalomért

Ülést tartott a TIT megyei szervezeteinek irodalmi szakosztálya. A szakosztály évi munkájáról dr. Sipka Sándor elnök tájékoztatta a tagságot.

Az elmúlt évi ismeretterjesztő előadásainak kettes célja volt — mondotta többek között — Egyrészt igyekeztünk olyan előadásokat szervezni, melyek az esztétikai izlés fejlesztését szolgálják falun és városban egyaránt, másrészt iparkodtak előadóink a mai magyar irodalom eredményeit népszerűsíteni.

Az idegen nyelv oktatásának fejlődéséről Bécs Erő szaktitkár számolt be. 1962-ben 2 nyelvtanfolyam működött 30 hallgatóval — 1963. évtől már 200 hallgatóval folyt a német, angol, francia, spanyol és orosz nyelvi oktatás.

A szakosztály tagjai megállapították abban, hogy az anyanyelvi ismeretterjesztés feladatait a jövőben fokozottan igyekeznek a saját útján megoldani. Külön megyei anyanyelvi ismeretterjesztő csoport létesítést is javasoltak.

Oktatóink kitüntetése

Felszabadulásunk tizenkilencedik évfordulóján a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa többek között kormánykitüntetésben részesítette sokéves tudományos és közéleti munkásságuk elismeréseként egyetemelnök két oktatóját. Az Elnöki Tanács dr. Kedvessy György egyetemi tanárt, a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektorhelyettesét a Munka Erdemrend aranyfokozatával, dr. Márta Ferenc egyetemi docentet a József Attila Tudományegyetem oktatóját pedig a Munka Erdemrend ezüsfokozatával tüntette ki.

Gratulálunk oktatóinknak e magas kormánykitüntetéshez.

Kétszázmillió korona a csehszlovák főiskolákra

Csehszlovákiában ebben nek és laboratóriumainak az évben főiskolák építésére építést, hozzálátnak a csehszlovák 200 millió koronát irányozták ki — budejovicei, bartislavai, tak elő. Ebből az összegből az ostromi főiskolák közül többek között befejeződik a liberál gépipari és textilipari főiskola műhelyei-

Tanár László:

Meditáció a kedvesről

Még utolérem
megfakult, fáradt mosolyát a télnél,
ha néha rólad faggatom,
hogy bennem újra mintázza arcod,
összekuszálódó gondolataival az este.

Még utolérem
a ciposarkok tompa kopogását a szélben,
mert rólad kérdez, felidéz minden
kíváncsi ismerősöm,
s a presszók füstös magánya is
csak téged emleget.

Még utolérem
aszialomról vándorútra indult képed,
mert jégvirág az egyedüllet,
vissza-visszaránt —
és nem oldja föl a téli napsugar.

Naplórészlet

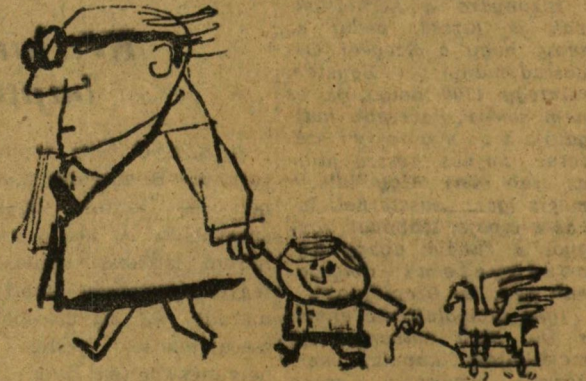
Hétfő. Ma reggel elővettem a tavalyi ruháimat. Itt van ez a piroskockás. Hát erre már rá sem bírok nézni. Ez már tavaly is tavaly volt. Ez az az örökbecsű ruha, ami »mindig divat«, tehát mindig unalmas. Ezt a ruhát én eladom.

Péntek. Szóval, aztán szóltam Évának, mert tudom, hogy akar venni egy zöld pöttyös ruhát. Nagyon megörült az én piroskockásomnak, mert tulajdonképpen ez jobban illik hozzá. Szerintem az ő korában már nem is hordhat zöldet egy nő. De ezt nem mondtam neki. Hazavitté felpróbálni a pirosat. Ha tetszik neki, megveszi. Nem akartam elrontani az örömet, de, persze, az én ruhám neki nehezen lehet jó. Hiszen ami nekem derékba passzol, az rajta szét fog repedni. No, íó, hogy megvegye és én megszabaduljak a pirosról is, a kockáktól is, amit külön-külön és együttvéve is utálok.

Szombat. Alighogy letettem a telefont, berontott a szobába Éva és nyolc úgyszólván öt nő és kilenc férfikollégám előtt közölte, hogy a kockás ruhám, amit hazavitt felpróbálni, neki ugyan derékba rettentően bő és a színe kicsit öreges is, de nem baj, azért megveszi, mert ezt a színt

V. E.

APJA FIA

Dél ellen» címmel tartott előadást a TIT szegedi klubjában.

Leonardo, Michelangelo, Rafael címmel tartott előadást Szegeden dr. László Gyula egyetemi tanár, a kiváló műtörténész és grafikusművész.

A Pedagógusok Szakszervezete, a Művelődésügyi Minisztérium és a Magyar-Szovjet Baráti Társaság május 22-én és 23-án emlékülést rendez Budapesten az Eptők Rózsa Ferenc Művelődési házában a nagy szovjet nevelő, Makarenkó születésének 75. és halálának 25. évfordulója alkalmából. Az emlékülés bevezető előadását Szarka József, az Országos Pedagógiai Intézet főigazgatója tartja. A korreferátumok Makarenkó műveinek a magyar szocialista pedagógiára gyakorolt hatásával és alkalmazásával foglalkoznak. Pedagógus nagyjelést is rendeznek a nagy szovjet nevelő emlékére, melyen Nagy Sándor, az Eötvös Loránd Tudományegyetem neveléstudományi tanácsának vezetője mond ünnepi beszédet.

Szegedre látogatott Orvostudományi Egyetemünk vendégként dr. V. Haviar pozsonyi professzor, a szívbetegségek kiváló szakembere, és felesége — dr. Rudolf Holcik, a Csehszlovák Kultúra intézete igazgatója, valamint dr. Józ Kálmán osztályvezető kíséretében. A

vendégek meglátogatták az egyetem több klinikáját, majd Haviar professzor az Orvostudományi Egyetem által rendezett tudományos ülésen nagy figyelmet keltő előadást tartott a felszervező magyarságról, vonatkozó kutatásairól, s bemutatatta tudományos filmjét a bal-szívvel katéterezéséről. Egyetemünk professzorai, kutatói és Szeged főorvosai baráti vacsorán búcsúztak a kiváló professzortól a Tisza szálló éttermében.

Érdekes kiadványt jelentett meg az Akadémiai Kiadó A krakkói egyetem és a magyar művelődés címmel. A könyv szerzője, Korács Endre Kossuth-díjas történész, bemutatja az idén alapításának 600. évfordulóját ünneplő krakkói egyetem sokoldalú hatását a magyar szellemi életre.

Elhunyt Beke Ödön Kossuth-díjas akadémikus, a kiváló nyelvész, a finn-ugor nyelvészet világhírű művelője. A Magyar Tudományos Akadémia nevében Tamás Lajos levelező tag mondott méltató beszédet a temetésen. Dr. Benkő Loránd professzor az Eötvös Loránd Tudományegyetem tanára, dr. Bereczky Gábor docens a volt tanítványok nevében búcsúzott a kiváló magyar professzortól.

innen onnan

Nagyszerű szakestét rendeztek a szegedi Tanárképző Főiskola első évfolyamának magyar szakkeres hallgatói. A szakesté keretében lebonyolított szavaltversenyen az I. díjat Bugány Margit nyerte, aki Poe: Holló című versét adta elő kiválóan. A II. díjat Rácz Gábornak ítélték oda, aki Babits verseket szavalt, a III. díjat a székeley népballadákat előadó Győri Ilona szerezte meg. A IV. helyezést pedig Fogarasi Ilona lett, aki Rigó Béla: Abortusz című versét tolmácsolta.

reműködtek. A hangulatos, mindvégig élénk figyelemmel kísért műsort dr. Kordó Imre tanár rendezte és állította össze. Jellemző a nagy érdeklődésre, hogy a közönség még a Somogyi Könyvtár folyosóját is zsúfolásig megtöltötte.

Szófiában tartották harmadik közös értekezletüket a szocialista országok tudományos akadémiai. Ebből az alkalomból Szabó Imre akadémikusnak, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkárhelyettesének vezetésével akadémiai küldöttség utazott a Bolgár fővárosba. A küldöttség tagjai voltak: Kónya Albert akadémiai levelező tag, Bernáth György, az Akadémiai Kiadó igazgatója, Szántó Lajos, az MSZMP Központi Bizottságának tudományos munkatársa, Szermerdy Tibor, a Magyar Tudományos Akadémia nemzetközi kapcsolatok osztályának helyettes vezetője, és Kánitz Gabriella főelőadó.

Dr. Máriaiföldy Márton, a TIT Csongrád megyei Történelmi Szakosztályának elnöke »A szecessziós háború katonai története — Észak